

[Arne Bjerregaard]

det trænger til; det er ikke en yderligere lempelse af særlig indkomstskat.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Hagen Hagensen sagde i sit første indlæg, at dette her er en lap på en lap. Det, hr. Hagen Hagensen nu efterlyser, er tilsyneladende en yderligere lap på alle de øvrige lapper. Dertil er svaret klart nej, men jeg har aldrig lagt skjul på, hverken i den offentlige debat eller i debatter her i folketinget, at jeg gerne så en meget mere hensigtsmæssig beskatning af jord og fast ejendom end den, vi har i dag, men det kræver altså en optøning af nogle fronter, som tilsyneladende er låst fast; men en yderligere lap oven på alle de andre lapper tror jeg ikke er nogen særlig god idé.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Det var heller ikke en yderligere lap, hr. minister, det var bare en af de mange lapper, der skulle tages væk, så vi dog fik noget renere tøj at gå med.

Formanden:

Jeg ved ikke, om tøj bliver renere af, at man tager lapper af, men det skal jeg ikke blande mig i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ejendomsskattefritagelse for offentlige ejendomme.

[Af Glistrup (FP) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 30. Fremsat 14/10 80).

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det forslag, vi har til behandling, er jo en stort set uændret genfremsættelse af det forslag derom, vi behandlede så sent som i maj i år. Forslaget går ligesom sidste gang ud på, at al offentlig ejendom skal fritages for vurdering og dermed også for betaling af ejendomsskatter.

I min svartale i sidste samling sagde jeg, at jeg ikke finder grund til en sådan fritagelse for de offentligt ejede ejendomme, der anvendes erhvervsmæssigt, medens jeg for de øvrige ejendommers vedkommende ikke ville afvise, at der måske skulle være grund til at indføre nogle ændringer på området. Man må således undersøge, hvilke fordele og ulemper fritagelsen kunne medføre.

Som det fremgår af de oplysninger, jeg gav om dette spørgsmål i sidste folketingsamling, vil det dog nok ikke være hensigtsmæssigt at gennemføre en sådan ændring. På spørgsmålet om, hvorvidt der er administrativt besvær forbundet med ejendoms- og grundvurderingen af ejendomme, der ejes af det offentlige, har vurderingsmyndigheder svaret benægtende for så vidt angår hovedparten af disse ejendomme, men dertil kommer de problemer i form af formindskede indtægter, som en fritagelse for kommunale ejendomsskatter for visse offentligt ejede ejendomme vil medføre for mange kommuner. Det er næppe muligt at finde frem til en rimelig løsning, der på en hensigtsmæssig måde kan kompensere for dette provenutab. Jeg mener derfor, at det fremgik af de oplysninger, som jeg gav til udvalget i sidste samling, at det ikke vil være nogen god idé at gennemføre forslaget, og regeringen kan altså ikke medvirke til forslagens gennemførelse.

Egon Jensen (S):

Jeg kunne i og for sig henholde mig til, hvad skatte- og afgiftsministeren har sagt, men vil bare gøre nogle ganske få bemærkninger.

Der er tale om en genfremsættelse. Da vi behandlede forslaget sidste gang, i maj måned i år, afviste alle andre partier end fremskridtspartiet dette forslag, og det agter vi altså også at gøre denne gang. Hr. Glistrup

[Egon Jensen]

taler om, at man kan bruge bloktilskud i stedet for, men hr. Glistrup ved udmærket godt, at det ikke lader sig gøre. Hvis ejendommene var jævnt fordelt, var problemet et andet, men det var alligevel et problem, der stod tilbage i henseende til kommunale indtægter.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne bare sige, at jeg henviser til, hvad jeg sagde sidste gang, Folketingstidende 1979-80, 2. samling, sp. 9709-10 og 9715; vi er endnu mere afvisende end sidste gang.

Ivar Hansen (V):

Jeg finder det i og for sig ligeledes ejendommeligt, at vi skal behandle et forslag, der er ligegyldigt med et, som stort set blev afvist af folketinget for få måneder siden, og jeg skal blot henviser til, hvad mit partis ordfører sagde ved den tidligere førstebehandling i slutningen af sidste samling.

Vi kan ikke støtte det foreliggende lovforslag fra fremskridtspartiet.

Gammelgaard (KF):

Det ville undre mig meget, om hr. Glistrup havde fået en anden og bedre argumentation for sit forslag, end sidst vi behandlede det. Dengang syntes jeg ikke, hans argumentation var holdbar, og det konservative folkeparti kan heller ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende forslag.

Baggrunden for, at kommunerne kan opkræve ejendomsskat og dækningsafgift af offentlige ejendomme, er, at de skal have dækket udgifter til en række forskellige faciliteter. Vi vil finde det forkert, såfremt kommunerne ikke fortsat har denne mulighed.

Det ville i øvrigt direkte medføre ulemper, specielt for kommuner med mange offentligt ejede ejendomme, hvis fremskridtspartiets forslag gennemføres. Sidste gang sagde hr. Glistrup, at det var noget, man kunne klare med en bloktilskudsordning. Den er i hvert fald endnu mere papirkrævende og endnu mere administrationskrævende end det, vi har på nuværende tidspunkt, ikke mindst fordi de offentlige ejendomme er placeret så spredt rundt i landet, som de er.

Vi afviser klart fremskridtspartiets forslag.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal blot sige, at vi i lighed med vores tidligere stillingtagen er imod forslaget, og

skal i øvrigt henviser til den argumentation, vi kom med, forrige gang forslaget var til førstebehandling.

Aase Olesen (RV):

Da vi behandlede dette forslag i maj måned, var det radikale venstres melding, at vi ikke kunne medvirke til lovforslaget i den udformning, det har, men at vi ville være interesserede i skatteministerens forslag om at se nærmere på sagen og på muligheden af en forenkling.

Som det fremgik af skatteministerens tale i dag, har denne undersøgelse ikke ført til et positivt resultat, set med forslagsstillernes øjne.

Forslagsstillerne forudså i maj måned, at der skulle gå imellem 20 og 40 år, inden der kom forståelse for forslaget. Jeg vil henstille, at vi nu ikke får halvårslige genfremsættelser af disse forslag med nøjagtig samme argumentation, men at man prøver i hvert fald at gemme dem, til hver gang der kommer et nyt folketing, hvis man fortsat ikke har bedre argumentation end den, man har fremført.

Flygaard (DR):

Da det foreliggende forslag sidst blev forelagt folketinget, meddelte retsforbundet, at vi ikke kunne medvirke til gennemførelsen af det. Vi synes ikke, at det er i særlig driftsøkonomisk balance, hvis vi endelig skal komme med en bemærkning, og vi beklager også meget, at man skal have et forslag indtil flere gange inden for samme folketingsperiode, når der har vist sig så ringe tilslutning til det og der ikke er nogen ændring i de synspunkter og bemærkninger, der foreligger fra forslagsstillernes side.

Med disse bemærkninger skal jeg sige, at vi ikke kan medvirke.

Glistrup (FP):

Som hr. Flygaard lige sluttede, var der jo mange af ordførerne, der jamrede over, at man nu skulle til at tale om det forslag, som vi havde for for mindre end et halvt år siden her i folketingssalen. Den beklagelse kan jeg i og for sig godt forstå, men det er nu engang en teknisk nødvendighed, sådan som vores grundlov er indrettet, at når man ikke kan blive færdig med et forslag i en samling, så falder det væk, og så må det altså igennem en førstebehandling igen. Det er simpelt

[Glistrup]

hen det, der er baggrunden for, at vi har drøftelsen her i dag.

Førstebehandlingen fandt sted den 20. maj i år, sagen blev henvist til folketingets skatte- og afgiftsudvalg, og der blev straks stillet nogle spørgsmål til ministeren. Ministerens svar forelå i sidste halvdel af september måned, altså på et tidspunkt, hvor skatte- og afgiftsudvalget ikke mødtes mere i den gamle samling, og derfor er den eneste måde, man teknisk kan få dette forslag behandlet færdigt på i udvalget, at fremsætte det og køre det igennem møllen, nu altså her til denne førstebehandling.

Det, der er forslagets kvalitet, er jo så ganske åbenbart, at man får frigjort nogle samfundsressourcer, der kunne have været anvendt bedre, for det siger sig selv, at det at rende rundt og vurdere sygehusejendomme, statsskove, DSB-terræner og lignende til deres værdi i handel og vandel og derefter køre kolossale sager på det og så finde frem til et eller andet beskatningsgrundlag, hvor staten altså betaler 2.000 kr., 20.000 kr., eller hvor meget det er, i ejendomsskattebilletter à 2, 3, 4, 5 rater, det er faktisk en ret fjollet måde at bruge samfundets arbejdskraft og samfundets ressourcer på. Hvis det var noget, som var påtvunget Danmark, efter at vi havde tabt en krig, for at man kunne holde os nede i fattigdom, kunne man forstå den ordning, vi har i øjeblikket, men at de andre partier her i salen virkelig frivilligt vil have, at vi skal fremture med at bruge voksne menneskers arbejdskraft på den måde, hvor de i stedet for kunne producere varer til at nedbringe vores valutaunderskud eller til at glæde og styrke befolkningens levestandard, er ærligt talt en særdeles trist konstatering.

Det, der har været indvendingen, er: nå jo, men man skal jo være så superretfærdig med hensyn til fordelingen af, hvad de enkelte kommuner i grunden får i indtægt. Men ingen kan da påstå, at lige præcis det vurderingssystem og det beskatningssystem, med de beskatningspromiller, der nu engang gælder, er det, der fører frem til den absolutte og fuldstændige retfærdighed, således at indførelsen af refusionsordning, bloktilskudsordning, eller hvad man vil kalde det, fra staten til kommunerne i stedet for, som fører til, at en kommune måske får 10, 15 eller 20 pct. mere eller mindre, end den nuværende skatteudskrivning medfører, skulle

betyde, at man går fra det fuldstændig retfærdige ned til fornægtelsen af enhver retfærdighed. Selvfølgelig er det da muligt, når man ikke går i små sko i henseende til, at kommunerne absolut skal have præcis det samme beløb, som de vil få i kraft af ejendomsskatteudskrivningen, at indrette en bloktilskudsordning, en tilskudsordning til de kommuner, som i ganske særlig grad har statslige faste ejendomme liggende inden for deres grænser.

Derfor må jeg finde, at det er noget overilet, at man har ledsaget forslaget med så hårde bemærkninger, som er kommet fra de andre ordførere. Genfremsættelsen er som sagt rent og skært teknisk begrundet, for at skatte- og afgiftsudvalget kan få lejlighed til at færdiggøre det arbejde, som man påbegyndte i maj i år, men som man rent faktisk ikke havde fuldført, da det gamle forslag bortfaldt i medfør af grundlovens regel ved det nye folketingsårs begyndelse den 7. i forrige måned kl. 12.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om landsskatteretsdissenser.
[Af Glistrup (FP) m. fl.]
(Lovforslag nr. L 31. Fremsat 14/10 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Også her er der tale om en genfremsættelse, og jeg vil gerne, som jeg også gjorde det ved første behandling af fremskridtspartiets